

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 3. januarja.

Lansko leto je minolo brez večjega prelita krvi. Manjše praske bile so le v družih delih sveta, ki so pa vse le manjšega pomena, če morda iz vzamemo državni preobrat v Braziliji. Do velike evropske vojne, za katero se že toliko let pripravljajo vse evropske države, ni prišlo. Pa tudi črne pike neso zginile s političnega neba, če tudi se je malo zjasnilo zadnje mesece lanskega leta.

Vsakdo se sedaj povprašuje, boče li bodoče leto tudi minolo tako mirno, kakor je leto preteklo. Na to vprašanje je težko odgovoriti. Glavni vprašanja, kateri zadnja leta pretita evropskemu miru, se nesta še nič približali rešitvi svoji. Ti dve vprašanja sta bolgarsko na vzhodu in alzaško-lorensko na zapadu. V Bolgariji še vedno vlada Koburžan, v nasprotju določbam Berolinske pogodbe in dela dolgo, glede katerih nekateri mislijo, da jih ne bode treba plačati, če kedaj kdo drugi pride na

bolgarski prestol. Da bi ga vevlasti priznale, za to je sedaj ravno tako malo nade, kakor je je bilo pred jednim letom. To se je jasno videlo iz odgovora bolgarskega ministra vnanih zadev na interpelacijo v tej zadevi.

Iz pisave oficijoznih glasil ruske vlade povodom dovoljenja, da se bode na Dunajski in Peštanski borzi smelo prodajati bolgarsko posojilo, se jasno vidi, da se ob Nevi nikakor ne mislijo sprijazniti s sedanjimi razmerami v Bolgariji. S tem seveda še ni rečeno, da bi Rusija mislila takoj poseči vmes.

Alzačani še vedno ne marajo za nemško vlado, pa tudi Francozi še neso pozabili zgubljenih pokrajin, kar najbolje dokazuje, da baš sedaj name ravajo znatno povečati vojsko na nemški meji. Ni se uresničila bojazen Derouleda, da bodo po 1889. letu Francozi pozabili zgubljenih pokrajin ter bodo pri njih zavladae vse druge ideje.

Vzlic temu se pa goji povsod nada, da bode leto, katero smo baš nastopili, minolo še brez vojne. To upanje pa najbolj podpira to, da razne vevlasti še neso povsem pripravljene za veliki evropski boj. Rusija bode svojo vojsko še le leta 1892 oborožila z vsem z novimi puškami in črnomoško mornarico toliko pomnožila, da bode mogla z uspehom pričeti boj. Do tega časa bode tudi dodelala druge tirove po strategično važnih železnicah in prestrojila vso upravo tako, kakor zahtevajo vojne koristi. Pred vsem bode pa odstranila vse neruske elemente, kateri bi jej utegnili biti nevarni, iz uradov v zapadnih pokrajinah. Novi uradniki se pa morajo že tudi pred vojno dobro seznaniti s krajevnimi razmerami in s poslovanjem, da bodo mogli po svojih močeh podpirati vojaška gibanja.

V Nemčiji hočejo baš letos preustrojiti vojsko in ravno tako še v Franciji neso z oboroževanju prikrati. To je pa tudi povod, da je povsod zavladao neko miroljubje. V Peterburgu in Parizu, v Berlinu, na Dunaji in Rimu se zagotavlja, da žele ohraniti mir.

Odnosaji mej Peterburgom in Berlinom so se nekaj zboljšali, odkar je bil car v Berlinu, v Parizu pa tudi veje nekaj miroljubneja sapa po zmagi republikanov pri volitvah za zbornico. Toda

vse to še ne kaže, da bi bila vojna nevarnost odstranjena, temveč le, da je odložena.

Evropskim narodom bode novo leto javaljne prineslo kaj posebno dobrega, zlasti olajšanja davčnih bremen nemajo nikakor še pričakovati, temveč se jim bodo prej naložila še nova bremena za oboroževanja. Zato povsod le z nekako pobitostjo stopajo v novo leto, pravega veselja ni nikjer opazovati. Davčna bremena bodo pa tem čutnejša, ker bode ameriška konkurencija vedno silnejša in se baš onostran oceana pripravljajo države, da se združijo za narodnogospodarski boj proti Evropi.

Tako bode novo leto minolo najbrž brez vojne, a tudi mejnarodna preporna vprašanja se še najbrž ne bodo rešila. Rešitev teh vprašanj se pa ne bode mogla več dolgo odlašati. Oboroževanja so že izcerpala poslednje sile narodov in ne bode dolgo, ko bodo opešali pod silnimi bremenami in zaradi tega se bodo države morale lotiti v kratkem rešenja teh vprašanj, naj se že rešijo mirnim potom sporazumljenja ali pa z mečem.

Narodni boj Poljakov.

100 milijonov mark je zahteval in dobil Bismarck, da ž njimi ponemči in popolnoma zatré poljski živelj v Nemčiji. Mož, kateremu se je do sedaj še malokatera stvar ponesrečila, je mislil, da more določiti že čas, kdaj da zgine poslednji sled poljskega življa v vzhodnem delu Prusije. Da doseže namen svoj, posluževal se je vseh sredstev, katerih mnoga ne delajo baš časti visoko omiknemu nemškemu narodu. Šole so ponemčili, poljske učitelje in uradnike premestili v druge kraje in na njih mesto nastavili Nemce, da, celo poljske vojake pošiljali so v čisto nemške kraje, da se priučé nemščini in se potem kot pijonerji nemštva povrnejo v svoje rojstne vasi. V poljska mesta poslali so pa čisto nemške polke.

V jednom oziru Bismarcku sreča ni bila baš nemila. Našel je dobrega neprostopoljnega zaveznika v nekaterih poljskih veleposestnikih, ki so državi kar ponudili svoja zadolžena posestva, da jih kupi in na njih Nemce naseli. Tudi se ni posrečilo ustanoviti banke, ki bi pokupovala poljska veleposestva, da ne pridejo Nemcem v roke. Na teh posestvih

LISTEK.

Volk.

(Češki napisal E. Jelinek, posl. V. Newin.)

(Dalja.)

Dobrota njegova je rastla od leta do leta, da je naposled postala otročjost, temu svetu ne vlastna. Verujte mi, da vrši dela, katerim bi se sami smejali. No, k temu je tudi že prišlo, da skrb njegova za blagor inih, osobito za rodbino, katerej je udan z udanostjo, kakoršno vidite le zredka, postaja pogosto — breme. Dve unučki ima, kar je res, prava Rafaelova angelja, ali prosim vas, on uganja ž njima neverjetne reči. Ko prideta k njemu, dvor gre narobe. Tu je stari pan Hipolit, sključen in slaboten, v pravej zamaknenosti, katera preide v vročico. Nihče še ni izmislil za otroke toliko poteh, kakor pan Hipolit. Da je bogat, kakor Potocki, promenil bi svoj dvor gotovo v skladišče igrač, le da bi bilo njegovima unučkoma pri njem prav vseč. In tako . . . tako . . . sam je postal na stara leta igračar, v dolgih zimskih večerih pripravlja igrače za celo leto: lepí, izrezava, šiva,

slika . . . Ljubezen ga je priučila vsakovrstnostim. Zato tudi, ako mu hoče kdo napraviti veselje, prinese mu kako punčiko za njegovi vnučki. Tudi danes mu jedno nesem . . . Pa saj bode videli, kako dober človek je to in kako ljubi svoji unučki, ko bode govorili ž njim . . .

Grabovski dedič je umolknil. Dopovedal je, kar je imel baš na misli, in zopet se je zatopil v se. A niti sedaj ga nisem motil, šla sva molče drug poleg drugega dalje. Pozneje vrgel je moj tovariš še nekaj besed o panu Hipolitu, ali te niso imele več zveze in dopolnjeval je ž njimi le nekatere moje dozdeve. Da bi se ne mislilo, da posetiva morda Bog ve kako bednega šlabiča, pristavil je posebno, da ima pan Hipolit še toliko, da bi se brez bede privlekel do groba. No tudi te „igrač“ dela vsaj deloma tudi vsled dolgega časa. Vender, ko bi bilo slabo, ne pripravljaj bi unučkama razbitih punček . . . Sicer pa ti unučki nista dorastli na najslabšji gredi . . .

To je že tako s starimi ljudmi.

Mej tem sva dospela do gozda. Po čudovitem naključji okolnosti nama ni prišlo takrat prav nič na pot. Blodila sva nekaj časa po gošči, ali to naji danes ni nič kaj zabavalo. Divjačine same ni prišlo

na pot, a begati za njo, za to nima človek vsak dan veselja.

„Veste kaj, greva raje hitro k panu Hipolitu . . . od tod imava baš najbliže. Vrneva pa se po ovinku in prideva tudi globočje v gozd“, reče spremeljevalec nenadoma.

Razume se, da sem pritrdil.

Takoj na to presekala sva gozd na jugovzhodu in brzo belila se je pred nama lepo utrjena pot. Vedla je naravnost na dvor pana Hipolita, in kakor sem spoznal s kolovozov — po njej niso vozili le kola židovska. Včasih tudi panski vozovi. Tako je, kadar se sosedna šlahta vzajemno poseča v dvorih.

Tu se dedič zopet naglu ustavi. Pokazal je h kupu gramoza, ter zašepetal: „Ustrelite ga!“

Stoprv sedaj sem opazil v nevelikej oddaljenosti od naji volka. Mrcina! Bil je to star volk, utrujen, nezdrav. Tako ne gredo volkovi lankastrovkam na strel.

Mislite si. Z glavo, skloneno k zemlji, z jezikom nelepó čez ustnice visečim, vlekel se je leno kakor bi naji niti ne opazil. Tako delajo bolni psi, ne pa volkovi.

„Ustrelite ga!“ zašepetal je dedič še jedenkrat.

se je do sedaj osnovalo kacic 30 nemških vasij in se bode njih število še pomnožilo.

Nemška vlada je pa imela v kratkem priliko spoznati, da ostali poljski živelj ni tako propal, kakor veleposestniki, da je v njem še velika moralna sila, ki se ne bode dala hitro potlačiti. Poljski rodoljubi so spoznali, da tiči največja sila poljskega naroda v literaturi poljske in v tem, da se narod po domače izobrazuje. Ker je pa iz šol izrijena poljska knjiga in govorica, začeli so stariši doma poučevati deco svojo v milem poljskem jeziku. Rodoljubi raznih stanov, duhovniki, zdravniki, pravdniki in posestniki so pa začeli snovati knjižnice in društva za izobraženje naroda.

Zares čuditi se moramo, kaj se je dosedaj že storilo v tem oziru. Osnovalo se je v poljskih krajih po Prusiji že 950 ljudskih knjižnic, ki narodu posojajo knjižice. Samo lani se je osnovalo 150 taci knjižnic in se zanje nakupilo nad 30 000 zvezkov. V teh knjižnicah so seveda le poljske knjige in zlasti take, katere so pripravne širiti narodno zavest. Le s to nepriliko se imajo boriti, da jih oblastva strogo nadzorujejo in kaj rada prepovedo kako knjigo, če se jim dozdeva, da je nevarna državi ali pa da je pisana v sovražnem duhu proti Nemcem. Poljski rodoljubi gledajo, da bi se ne zgubil noben del poljskega naroda. Tako biva v Bitovskem okraju kacic 4000 poljski govorečih Kašobov, in tudi zanje so osnovali knjižnico svojo. Nemški listi se zaradi tega jako jeze in pozivljejo nemške rodoljube, da bi snovali mej Poljaki nemške knjižnice. Teh se pa posebno ni bati, ker bi Poljaki ne segali po njih. Tudi je dosedaj največ le pri svetih ostalo, ker Nemci nemajo upanja doseči kak uspeh.

Število poljskih društev se tudi hitro množi. Kmetijskih društev je že 150. Ta društva, katera vodijo duhovniki in poljski rodoljubi, mnogo storé za razširjenje narodne zavesti in se važnost njih delovanja kaže zlasti ob raznih volitvah.

Da pa narod ne pogine, je treba skrbeti za narodno razumništvo. V tem oziru pa kaj marljivo deluje društvo Marcinkowskega. To društvo podpira srednje in velikošolske dijake. Lani je razdelilo nad 54.000 mark podpore. Podpiralo je 44 velikošolcev, 81 gimnazijalcev, 20 realcev itd. Dohodkov je društvo imelo 70.693 mark in je torej društvo imelo prebitka 16.000 mark. Premoženje društva je naraslo na 270.655 mark.

Imajo poleg tega pa še važno društvo za varstvo narodnih pravic. Namera tega društva je jako blaga, a s posebnimi uspehi se ne more ponašati, kar je naravno pri sedanjih razmerah.

Omenjene številke nam dovolj jasno svedočijo o živem, posnemanja vrednem domoljubju poljskih rodoljubov v Prusiji, naudajajo nas pa tudi z nado, da poznanjskih Poljakov ne bode dosegla osoda polabskih Slovanov, kajti narod, ki ima taci delavnih in požrtvovalnih rodoljubov, se nema bati za obstanek. Tudi mogočnosti nemške bode odklenkalo in tedaj zasije Poljakom lepše solnce.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. januarja.

Jutri snidejo se češkonemške konference na Dunaji. Njih posvetovanja bodo baje tajna. Njih uspeh je jako dvomljiv, ker češki listi naglašajo, da se dežela nikakor ne sme razdeliti in morata po vsej deželi, torej tudi v nemških okrajih, ostati oboje jezika enakopravna, Nemci pa baš za glavno točko svojih zahtevanj zmatrajo, da se razveljavi jezikovna naredba za nemške okraje. Tudi vsi češki listi izjavljajo, da češki odposlanci ne bodo imeli pravice se kaj zavezati v imenu deželnega zbora in bi torej njih obljube nikogar ne vezale. Nemci pa tudi ne bodo voljni prijenjati.

Poljski listi nič posebno ne odobravajo, da so se pogajanja mej Nemci in Čehi zopet pričela in vprašajo, zakaj se vendar ne potegne z jednako gorečnostjo za Slované v Šleziji, katere v resnici zatirajo Nemci. Tu bi bilo mesto, da bi vlada posredovala. Nadejajo se pa poljski listi, da bodo nemškočeška pogajanja ostala brezuspešna. Mi se popolnoma strinjamo z mnenjem poljskih listov, kajti treba je, da se narodno vprašanje v vseh pokrajinah povoljno reši, ne pa le v češke kraljevini. Seveda Taaffejeva vlada ima srce le za Nemce.

Ministerski predsednik **ogerski** je dobil od cesarja dovoljenje, da se domovinski zakon tako spremeni, da bode vse zadovolil. Tisza sedaj lahko predloži isto predlogo, kadar se mu bode ugodno zdelo. Kakor je znano, gre pri tem le zato, da Kosuth ne zgubi ogerskega državljanstva.

Vnanje države.

Ruska vlada je odredila, da se z novim letom na Varšavko-Dunajski železnici uvede ruski občevalni jezik. Sprevedniki ne bodo potnikov več nagovarjali v poljščini, ampak le v ruščini. Govori se, da se bodo v kratkem izvršile razne spremembe v ministerstvu ruskem. Odstopiti baje namerava pravosodni minister Manassein. Naslednik njegov bode baje senator Pleve. Vojni minister Vanovski se je baje tudi naveličal ministrovanja in pojde na mesto Voroncova-Daškova za namestnika na Kavkaz. Nov vojni minister bode general Obručev, ki je sedaj načelnik generalnega staba, ali general Rosenbach, ki je nedavno bil generalni guverner v Turkestanu. Poslednji je bil štabni načelnik sedanjega carja, ko je ta bil poveljnik garde.

Znano je, da je osvobojenje Muse beja obsojal ves civilizirani svet. **Turško** sodišče je tako pristanski postopalo, da se še turkoljubni židovski listi neso upali opravičevati tacega postopanja. Angleški ministerski predsednik je veleposlaniku v Carigradu naročil, da naj mu preskrbi prepise zapisnikov o tej obravnavi, da bode potem Anglija storila daljše korake v tej zadevi. Uspeh prizadevanj angleške diplomacije se že vidi. Musa bej pride vzlic ugovorom šejk-ul-islama in drugih dostojanstvenikov zaradi družih zločinov pred sodišče. Če bode spoznan, da je kriv, obsodili ga bodo v dosmrtno pregnanstvo v Tripolis. Nadejati se je, da sedaj ne bode odšel zasluženej kazni. — „Agence de Constantinople“ je pooblaščen dementovati vesti, da je porta zaradi bolgarskega posojila razposlala kako noto. Turška vlada v tem oziru ne misli storiti nobenega koraka.

Bivši francoski ministerski predsednik Goblet se boče pogajati za zbornični mandat v Seausu, ker je zbornica izvolitev boulangista Bellevala zavrgla. Goblet je bil, kakor je znano, propal pri občnih volitvah za zbornico.

V **Braziliji** se je narod že naveličal vojaške diktature in z vseh krajev prihajajo začasni

vladi prošnje, da naj hitro razpiše volitve in skliče državni zastop. da se potem osnuje redna vlada. Vlada pa ne kaže nič posebnega veselja, da bi sedaj razpisala volitve, ker se ne ve, kako bi izpale. Sedanji ministri se boje za svoje portfelje, katere bi najbrž izgubili, naj bi se tudi ohranila republika.

Domače stvari.

— (Italijanska kultura.) „Naši Slogi“ piše se iz Pazina, kako neotesano se obnašajo mladi lahoni, ker ne vedó, kako bi se znosili zaradi poraza pri občinskih volitvah. Dne 22. decembra došla sta dva novoposvečenca v družbi rojakov z železnico v Pazin. V Cerovli pridruži se jim družba kacic 10 mož in mladičev, o katerih bi se smelo po obleki soditi, da so izobraženi ljudje. A kmalu se je spoznalo, kakega roda in jezika je ta družba, kajti začulo se je takoj: „porchi preti“. Tudi zvnaj vlaka hitela je ta družba kazati svojo omiko in preganjala je duhovnike in njih rojake od kolo dvora do mesta in to na tak način, da je teta jednega duhovnika strahu omedlela. Bog vé, kaj bi se bilo še dogodilo, da neso došli žandarmi, pred katerimi so italijanski junaki podbrusili pete. Kazenska ovadba zaradi tega surovega napada, zaradi javnega nasilstva in razžaljenja časti je že uložena pri državnem pravdnistvu v Rovinji in pričakovati smemo, da bode italijanske poulične pobaline zadela zaslužena kazen.

— (Blagotvornost.) Gospa Ravnikarjeva je povodom smrti svoje matere gospé Marije Permetove darovala 25 goldinarjev za razdelitev mej uboge. V isto svrhu je tukajšnji zasebnik gospod Ignacij Traun povodom novega leta izročil 10 goldinarjev mestni ubožni blagajnici.

— (Hripa) začela se je širiti tudi po Ljubljani. Sprva je za njo zbolelo več oseb na južnem kolodvoru in na Dunajski cesti, včeraj pa je bilo konstatovano, da so za hripo zboleli trije gimnazij-ski profesorji in 33 gimnazijcev.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca decembra leta 1889 uložilo je 267 strank v mestno hranilnico 130.481 gld. 18 kr., izplačalo pa se je 39 strankam 25.065 gld. 4 kr.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska) preselila se je o novem letu iz prejšnjih prostorov na desno stran mestne hiše, kjer ima sedaj večje in prikladnejše prostore.

— (Pokojni Guido vitez Pongratz) je za javne namene določil znatna volila. Mej drugim volil je mestu Slovenski Bistrici 1000 gld. Iz obrestij tega denarja se bode dajala hrana revnim šolskim otrokom, ki zaradi oddaljenosti opoldne ne morejo domov. Družib 1000 gld. določil je za ustanovo za pridne vinicarje iz občine Schmitsberg. Obresti imajo se deliti na obletnico njegove smrti. Zagrebškimi zavodom volil je tudi nekaj tisočakov,

— (Telovadno društvo „Sokol“) vabi brate člene k rednemu občnemu zboru, ki bode v ponedeljek dne 6. januarja 1890. l. ob desetih dopoldne v telovadnici velike realke. Dnevni red: 1. Ogovor staroste. 2. Poročilo zač. tajnika. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev dveh računskih pregledovalcev. 5. Volitev odbora. (§. 10. pravil se

Odlasla sem — sam ne vem čemu?

V tem nameri moj spremljevalec, spusti strel zagromi in zadoni kakor jek za gozdom v neoddaljene dolinici. Pes se vrže na volka.

To vam je bila grdobna mrcina. Ali ste pa že videli kdaj starega volka? Zganil se je nekoli-krat, pomolil jezik iz gobca še bolj — in že je bil krotek.

Pes ga je privlekel k panovim nogam. Tako vidite, da na Litvi še ne treba streljati kuncev. Gledala sva nekaj časa molče na to žival.

„No ... prestal je že prorokovati ljudem srečo...“ reče moj prijatelj kakor mimogrede, spominjaje me s tem nehoti znane litovske prazne vere, katera je v tem, da vidiš znamenje uspeha in sreče, ako ti pride na pot — volk.

Imela sva torej dobro upanje.

Vse to je bilo delo malo minut, in gotovo bi bil hitro popolnoma pozabil volka, da ga ni nama poseben dogodek storil vrednega nenavadnega spomina. Volk sva vlekla seboj.

Ali niti ta dogodek ni storil mojega spremljevalca zgovornega: korakal je zopet molče poleg mene in ni črnil niti besede, razven da je pristavil, da nimava več daleč k panu Hipolitu.

Ni mi torej ostajalo inega, nego zopet zato-

piti se v samega sebe. Premišljal sem o praznovrstvu litovskem, katero je prešlo iz ljudstva tudi na šlahto. No, tega ne jemljem tako resno. In na Litvi je praznih ver še polno, saj je celo ta malo-besedni spremljevalec, tako resen in nevesel, ustrelivši volka, rekel s posebnim poudarkom, da „je nehal ljudem napovedovati srečo“.

Toda ne le o volku pripovedujejo se razne reči. Ako zapoje putka v hiši — to naznanja smrt, ako zakroka vrana na strehi — nesrečo živini, ako se mačka liže — pričakovati smeš gostov, ko labud kriči, podaja v vasi vest o požarji, kamer sede žerjav — te hiše se ne izogne svatba. Tudi pasje tulenje ne pomenja nič dobrega. Ako pes tuli s pouzdigneno glavo — strehe bodo rdeče (požar), ako tuli z glavo skloneno k zemlji — vojna ni daleč, če jo skloni ležeč — gotovo prinese vzduh kugo. Le volk, ako pribeži na pot, vselej napoveduje blaginjo in srečo, in zato so ljudje na Litvi veseli, ako se srečajo z volkom. Tako si pogosto žele, „da bi srečali volka...“

Škoda torej, da je tudi na Litvi teh volkov manj in manj, ko je psov vedno več in več...

Tako premišljevaje, sam niti opazil nisem, da sva se nanagloma približala skoro k samemu pragu pana Hipolita dvora. Ne vem, kako se

je to zgodilo, ali bilo je tako, da vzdignivši v zamišljenosti glavo, opazim pred seboj podobo, katera se na litovskih potih tako pogosto kaže potnikom. Nič posebnega, le vedno milo in tešilno!

Pred nama svetil se je skromen šlahčičji dvorec, sličen ostalim zopet kakor jajce jajcu. Bil je mostovž, bila je streha, bili so sloпки, bila sta tudi dva mogočna topola, v vejah katerih so veselo popevali ptiči ljubimske pesni.

Z mirnega mahljeja roke Grabovskega dediča spoznal sem, da sva pri panu Hipolitu.

Ustopila sva.

Neki star sluga, tudi po malem pametnik konfederacije Barske, pozdravil je naji takoj v veži in uvel v salon. Pan Hipolit pač hitro pride. Mej tem sem se mogel ogledati.

Prvi moj pogled je padel na dve sliki lepo obešeni prav nad divanom. Bili sta to pana Hipolita unučka ... gotovo, prav kakor angeljca. Preje pa, nego sem si ti sliki in ostale reči mogel do dobra ogledati, moral sem vso svojo pozornost obrniti scela na ino stran.

Dveri se odpro. Pan Hipolit ustopi.

Ti moj Bog!

(Dalje prih.)

glasi: „V društvenem odboru je s starostjo in podstarostjo vred devet odbornikov, katere voli občni zbor za leto dni in kateri morejo po preteku te dobe biti zopet izvoljeni. Vsi odborniki morajo stalno prebivati v Ljubljani. Društveni posel, kateri si razdele med sabo, opravljajo odborniki brezplačno. 6. Pogovor o maškeradi. 7. Volitev pomnoženega odbora za maškerado. 8. Razni predlogi. Zaradi važnosti ki se imajo razpravljati pri občnem zboru se prosijo bratje člani prav mnogobrojne udeležbe.

— (Vodnikova slika.) Podjetna tvrdka S. Kočonda v Zagrebu priredila je oljnatobarveno sliko našega Valentina Vodnika v veliki obliki. Izvirnik slike slikal je v velikosti 63 x 79 centimetrov slikar Naglič na Dunaji, deloma po sliki Šubičevej, deloma po Vodnikovem spominku. Kopije izdelane so v enem najslavnejših dunajskih zavodov in so tako dobro pogojene, da bodo v nakit vsacemu slovenskemu salonu. Slika s krasnim, pozlačenim, znotraj ovalnim okvirom stane 23 gld. v gotovini, pri plačevanju v obrokih pa 25 gold. Ni dvojbe, da bode tvrdka Kočonda razpečala veliko teh slik, za katere ni štedila ni novcev ni truda.

— (Občinski zastop v Ljutomeru.) ki je, kakor znano v nemškutarskih rokah, izvolil je okrajnega glavarja barona Mac Nevena častnim občanom.

— („Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino.“) prinesel nam je v prvi letošnji številki nastopno vsebino: „Vrtec“ ob nastopu v XX. tečaj. (Mihael Podtrojiški.) — Strojari iz Maskare. — Kum Matija. — Lóvrenčkov dédek. — V novoletnej noči. — Materina skrb. (Fr. Krek.) — Sanje. — Spoštuj starost. (Nežika Zupanova.) — Modri zlatar. — Hčerka materi za „Novo leto“. — Naši otroci. — Mleko. — Po zimi. — Strijček. Prigodek. (Češki spisala Božena Nemcová, poslovenil F. Pešec.) — Dvanajst lastnostij Božjih. Narodna pesem. — Muha in veša. (Fr. Krek.) — Kdo je to? (Češki od Vilme Sokolove; prev. Iv. Tomšič.) — Mamica in Pepček. — Listje in cvetje.

— (Okoličanskim veljakom za novo leto.) Že od nekdaj je navada, da se rodoljubi spominjajo ob novem letu dobrih delnih zavodov, oziroma narodnih društev. Pri nas v okolici imamo novoustanovljeni otroški vrt v Rojanu; tega naj bi se sedaj spominjali okoličanski rodoljubi in veljaki IV. okraja ter pridno pristopali k podružnici na Greti. V imenovanem okraju sta tudi prevažni društvi „Adrija“, in „Zarja“, delujoči v prosoh naroda. Le s pomočjo prvakov morejo se vzdržati jednaka društva; zato kličemo: veljaki na noge! Po novih pravilih „Adrije“ postane lahko vsakdo ustanovnik, ako plača enkrat za vselej 10 gold. Kakor čujemo, do sedaj ni nijeden ustanovnik! Nič manj važna niso druga okoličanska pevška društva, katera priporočamo veljakom dotičnih okrajev — v novoletni spomin! Podružnica sv. Cirila in Metoda na Greti šteje mej svojimi udi le 5 ustanovnikov — gotovo premalo za celi IV. okraj! Le 10 gold. enkrat za vselej, to ni mnogo, z novim letom naj bi to premislili nekateri rodoljubi v Barkovljah, Rojanu in na Greti ter pristopili kot ustanovniki imenovanej podružnici!

— (Na učiteljski v Kopru) bili so pretekli mesec sposobnostni izpiti za ljudske in meščanske šole s hrvatskim, slovenskim in italijanskim učnim jezikom. Izpraševalna komisija, ki jo je ministerstvo meseca septembra imenovalo, bila je sledeča: g. Ivan vitez Revelante, ravnatelj učiteljske v Kopru, predsednik; šolski nadzornik Ivan Markelj podpredsednik; profesorji na učiteljski v Kopru gg. Bellusich Josip, Bennati Ivan, Franković Fran, Kožuh Josip, Kristan Josip in učitelja na vadnici gg. Marincovich Anton in Orbanich Anton. Uspeh teh izpitov bil je nastopni: G. Weiss usposobljen je za meščanske italijanske šole. G. Pošćić in gospa Vlah usposobljena sta za ljudske šole s hrvatskim učnim jezikom. Za ljudske šole s slovenskim učnim jezikom so usposobljeni gg. Bajt, Dekleva, Dominko (z odliko), Germek, Jereb, Šušmelj in gospodična Kocijančič. — Gg. Pošćić in Germek sta posebej še usposobljena, da moreta, prvi v hrvatskih, drugi v slovenskih ljudskih šolah poučevati italijanščino kot predmet, gg. Dekleva, Dominko in Albiser pa nemščino kot predmet, prva dva v slovenskih ljudskih šolah.

— (Kmetijska podružnica v Novem Mestu) ima svoj letni občni zbor v torek dne 7. januarja t. l. ob 2. uri popoldne v dvo-

rani mestne hiše v Novem Mestu z naslednjim vsporedom: 1. Poročila o delovanju. 2. Volitev podružničnega načelnika. 3. Predlogi in nasveti posameznih družabnikov. Odbor. — Opazka: Ker so na dnevnem redu zelo važni predmeti in je po pravilih za sklepčnost zbora treba, da je navzočih najmanj jedna tretjina vseh podružničnih udov, prosijo se vsi p. n. družabniki se gotovo zborovanja udeležiti.

— (Nagrade starim zaslužnim poslom,) katerih nagrad je bilo 20 po 10 gold. na razpolaganje, priznal je glavni odbor v seji svoji dne 23. decembra naslednjim poslom: Mihi Habatu, služi 61 let pri Keclji v Kamniku; Leni Mejak, 59 let pri Dolesu v Dilcah; Ivani Arko, 53 let pri Rudeschi v Ribnici; Ani Mrzlekar, 50 let na Selu, hiš. št. 9; Andreju Kemperletu, 50 let pri baronu Apfaltrernu v Podbrezji; Mini Podviz, 50 let pri Gaberji na Sori; Jarneju Bergantu, 50 let pri Jombartu v Klevevži; Mariji Kržišnik, 46 let pri Ahčinu v Kranji; Katarini Furlan, 46 let pri Suši v Senožečah; Mariji Štular, 45 let pri Jeriči v Možanci; Antonu Vrhovniku, 45 let pri baronu Apfaltrernu v Križi; Heleni Klemenc, 43 let pri Petriči v Blagovici; Mariji Klemenc, 41 let pri Cuzaku na Rakovniku; Juriju Sedeju, 41 let pri Sušniku v Setniku; Janezu Mihliču, 41 let pri Širelji v Pijavcah; Elizabeti Žagar, 41 let pri Cerarji v Kamniku; Janezu Nadrihu, 40 let pri Semenu v Šent Rupertu; Martinu Knapu, 40 let pri Šviglji v Kožljeku; Tereziji Koblar, 40 let pri Plavci v Železnikih in Janezu Žgancu, 31 let pri Premrlu v Vrhpolji. Zadnji dobi nagrado, ker je bil to določil slavni deželni odbor, že predno je bilo določeno dati 20 daril.

— (Vabilo i program) predpustnih veselice narodne čitalnice Metliške za leto 1890. Dne 12. januarja: Ples. Dne 19. januarja: Plesni venček. Dne 2. februarja: Vodnikova svečanost: 1. Deklamacija. 2. Petje. 3. Ples s kotilonom. Dne 16. februarja: Maskerada. Nemaskirani gospodje plačajo 30 kr. ustopnine. Dne 18. februarja: Finale. Vse veselice priredile se bodo v prostorih gostilne „pri Muci“. Začetek vselej ob 8. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Žrebanje Dunajskih komunalnih srečk) bilo je včeraj. Prvi dobiček zadela je ser. 844 št. 58. Ser. 1606 št. 48 zadela je 20.000 gl., ser. 1606 št. 18 pa 5000 gld.

— (Žrebanje kreditnih srečk.) S 1828. št. 17 zadela je glavni dobiček, ser. 1628 št. 18 zadela 30.000, ser. 2867 št. 15. 15.000 gld. ser. 2285 št. 100 in ser. 2592 št. 40 po 5000 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 2. januarja. Grof Taaffe zbolel je za hripo in leži v postelji. Kakor zdravniki pravijo, bode že jutri ustal in zopet začel poslovati. — Sicer pa hripa še ne ponehava. Bolnice vse še prenapolnjene. Vseučilišče in šole v Hernalsu, kjer je hripa posebno huda, bodo do sredi januarja imele počitnice.

Berolin 2. januarja. Francoski vladi se je ponudilo, da se bode pri njej naročilo poldrugi milijon Lebelovih pušk za rusko vojsko, ako pove tajnost, kako se izdeluje brezdimni smodnik.

Aachen 2. januarja. Zvonik sv. Mihaela cerkve gori. Cerkev je v nevarnosti.

Zürich 2. januarja. Včeraj zvečer ob 10. uri nastal je po neprevidnosti dveh dekel v gledališči ogenj, ki je uničil vse poslopje. Zgorele so vse dekoracije, sosedne hiše so rešili. Ko je režiser izvedel, da gori, stopil je na oder in občinstvu naznanil, da se predstava ne more dokončati, ker je jeden igravec nagloma zbolel. Občinstvo odšlo je mirno, dočim je že nad streho plamen švigal. Temu je pripisovati, da ni bilo nobene nezgode.

Rim 3. januarja. Cesar Viljem in kralj Umberto sta si o novem letu najsrčneje čestitala. Bismarck poslal je Crispiju prijateljski telegram, v katerem izraža odkritosrčna voščila za srečo Italije, da bodo obema narodoma zagotovljene blaginje miru, katerega za svoj razvoj oba potrebujeta. Crispi odgovoril: Čutim se srečnega, da morem skupno z Bismarckom delovati za blaginjo obeh dežel in za ohranitev miru, katerega potrebujeta.

Madrid 3. januarja. Ministri izročili so Sagasti ostavko.

Razne vesti.

* (Stari ljudje.) V Graški bolnici umrl je te dni Julij Hirschfeld, v 104. letu. Pokojnik je bil rojen na ladiji, ko so stariši njegovi bili na potovanju v Afriko. Prejšnje čase je Hirschfeld imel hišo v Brucku, pa jo je prodal po smrti svoje soproge. Sin njegov je pobajal Graško vseučilišče in bil doktor vsega zdravilstva. Hčere njegove so pomožene na Ogerskem. — V Praskači na Češkem umrla je te dni uboga udova Ana Burian, 109 let stara, ki je bila prav do poslednjih dni trdna in vesela.

* (Blagajnik barona Natanijsela Rotšilda) Josip Janko, je baje svojega gospodarja osleparil za večjo svoto. Rotšild ga ni objavil sodišču, temveč ga le odpustil iz službe in zahteval, da ostavi Dunaj. Blagajnik je vsled tega že odpotoval z Dunaja, kamor se več ne povrne.

* (Na lestvici ga je zadela kap.) Dne 23. decembra sta v Hallu na Tirolskem klepar Felderer in njegov pomočnik popravljala streho na cerkvi svetega Josipa. Pomočniku, stoječemu na lestvici je nakrat slabo postalo in predno mu je mogel priti mojster na pomoč, pal je od kap zadet na tla. Kmalu potem je izdihnil dušo svojo.

* (Kuhar na otročje postelji.) Nedavno ponujal se je na ameriških ladijah, ki so bile zasidrane v Hamburgu, mlad mož lepega obraza za kuharja. Na jednej ladiji so ga res vsprejeli v službo. Ko je ladija že bila na potu, je nakrat kuharja začela tresti mrzlica in zdravnik je moral nanj obračati vso pozornost svojo. Kako se je začudil kapitan, ko mu je naznanil zdravnik ladije, da kuhar Friderik Neumann iz Berolina ni mož, temveč ženska, ki je baš dečka porodila. Ko se je devotka malo pozdravila, so jo strogo jeli izpraševati. S solzami v očeh je pripovedovala, da je njen ljubček, ki je trgovec, jo zapustil in pobegnil v Ameriko. Sklenila je iti za njim. Ker ni imela denarja za potovanje, odstrigla si je lase in s papirji pred meseci umrlega kuharja Friderika Neumanna poiskala službe na ladiji, da tako pride v Ameriko. Zaradi goljufije se neso jezili na devotko, temveč moštvo ladije in mnogobrojni potniki so zanj zložili še več sto mark. V Novem Yorku je kapitan preskrbel, da je prišla v nemško bolnico. Devotka ima 19 let in je dosedaj služila v neke Berolinske prodajalnice. Z insertatom v „New-York Herald“ je tudi našla nezvestega ljubčka.

* (Iz Temes Kulina) se piše Dunajskemu listu, da je kleparju Esiczangu soproga do lani večkrat dvojčke ali celo trojčke porodila, vkupe 18 otrok. Te dni pa ima zopet dvojčke. Vseh dvajset otrok pa živi in so vsi zdravi.

* (Konjsko maščevanje.) V Omaru na Ogerskem je kmet Štefan Maly vozil gnoj na polje. Ko se je vračal domov, se je jeden njegovih konj spodtaknil in pal na tla. To je pa kmeta jako razjezilo, in začel je neusmiljeno z vilami pretepati konja. Domu prišedši izpreže kmet konje, a sedaj ga konj, katerega je po nedolžnem pretepal, z zobmi za tilnik zgrabi in začne obdelavati s prednimi nogami. Na klic prihiteli ljudje so le s težavo rešili krvavečega in strašno poškodovanega kmeta. Če bi hitro ljudje ne bili prihiteli na pomoč, bi ga gotovo bil usmrtil.

* (Oropana in vodnjak vržena.) Dne 23. decembra je neznan mož ob 8. uri zvečer 56-letno udovo v Austerlici napal, iztrgal jej hranilnično knjižico na ime Marije Pokorn, potem pa jo hitro vrge v vodnjak. Nek trgovski pomočnik je slišal nesrečnico klicati na pomoč in jo izvil iz vodnjaka. Dne 24. decembra so pa v prvi moravske hranilnici prijeli Franico Šubert, ki je prišla z uropano knjižico po denar. Neposrednjega storilca pa še iščejo.

* (Šala.) Angleški komik Solhern, obedoval je nekda s prijatelji v gostilnici. Ko je natak razložil vso jedno pripravo in šel po juho, so gosti na predlog Solhernov odprli okna in se z vso namizno opravo poskrili pod mizo. Ko natakar pride, se prestraši, misleč, da so gosti s srebrnimi noži in vilicami pobegnili skozi okna in gre klicat gostilničarja. Gostje pa sedaj hitro zlezajo izpod mize, vse postavijo na svoje mesto, zapro okna in se posedejo. Lahko si mislimo, kako je gostilničar ozmerjal natakarja, ko je prišel, na čelu vseh natakarev in vse našel v redu in so ga začudeni gostje povpraševali, kaj da je.

* (Nesreča na železnici v Ameriki.) Blizu zvepljenih virov v Virginiji je skočil vlak s tiru in pal čez 190 čevljev visok nasip. 10 oseb je mrtvih, 25 pa ranjenih.

* (Viharji.) Pri Oberhallabrunu je v noči mej 29. in 30. decembrom bil močen vihar s snegom. Ceste je na nekaterih krajih zamelo za seženj visoko. Težki vozovi s konji obtičali so v snegu. Ljudje, ki so iz Kirchberga dne 19. m. m. peljali meso na Dunaj, prišli so le do Stockerau, kjer so se pa morali vrniti, ker so bili na cesti taki zameti, da neso mogli dalje. — Na južnem Ogerskem je zadnje dni minolega leta bil tudi strašen vihar s snegom, tako, da se je promet na železnici mej Zemunom in Novim Sadom moral ustaviti. Ravno tako se je na Severni železnici zaradi zametov promet deloma ustavil.

SLOVANSKI SVET

prinaša v 24. številki naslednjo vsebino: Slovani leta 1889. — O kritiki dr. Mahnič. — Nemci in ruski štundizem. — „Slovanski Svet“. (Nekoliko njegove zgodovine od l. 1889. in pogled v l. 1890.) — Pogled po slovanskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se pošilja naročnina izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Gorico. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 3 gld. 60 kr., polletno 1 gld. 80 kr., četrtletno 90 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:

1. januarja: Jožef Mayer, mizarjev sin, 2 leti, Dunajska cesta št. 15, za božjastjo. — Tomaž Stibilj, mestni ubog, 57 let, Karlovska cesta št. 7, za plučno tuberkulozo. — Andrej Lukec, sodar, 84 let, Kravja dolina št. 11, za oslabiljenjem. — Apolonija Hočevar, delavka, 42 let, Kravja dolina št. 11, za mrtvoudom.

2. januarja: Marija Polovšek, železniškega predelavca hči, 1 mes., sv. Petra cesta št. 57, za božjastjo.

3. januarja: Miha Ljubše, misijonske družbe brat, 30 let, Traviška ulica št. 1, za jetiko.

V deželni bolnici:

30. decembra: Andrej Sterle, gostač 63 let, za srčno napako.

1. januarja: Matija Urh, kovač, 67 let, za vodenico. 2. januarja: Marija Avbel, delavka, 65 let, za kroničnim črevesnim katarom. — Jože Košir, gostač, 79 let, za plučnico. — Jakob Seršanski, gostač, 70 let, za plučnico.

Umrljci:

2. januarja.

Pri **Stonu**: Margheri iz Radovljice. — Urbanek iz Tržiča. — Urban iz Praga. — Wagner, Kaufman, Deutsch, Henrij z Dunaja. — Wiertel s Češkega. — Kozlevčar iz St. Petra. — Hiršman iz Siska. — Hudovernik iz Kranjske gore. — Domicelj iz Zagorja.

Pri **Maltéi**: Jelek, Anžič z Dunaja. — Buacher iz Gornjega Drauburga. — Kamermayer iz Gradea. — Kramer z Mirne.

Pri **avstrijskem cesarji**: Gumsej iz Gratweina. — Wenzel, Naxera iz Richnova.

Pri **Bavarskem dvoru**: Pečavar z Dolenjskega. — Papež iz Novega mesta.

Pri **južnem kotodvoru**: Fischer iz Zagreba. — Suppan z Dovjega.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Močina v mm.
1. jan.	7. zjutraj	745.0 mm.	-0.4°C	sl. vzh.	obl.	120 mm.
	2. popol.	743.6 mm.	0.4°C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	743.0 mm.	-0.8°C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura -0.3°, za 3.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 3. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	86.10	86.60
Srebrna renta	86.70	87.15
Zlata renta	108.75	108.95
5% marena renta	101.15	101.70
Akcije narodne banke	924.00	921.00
Kreditne akcije	321.50	322.50
London	117.85	117.90
Srebro	9.34	9.33
Napol.	5.58	5.58
C. kr. cekini	57.77 1/2	57.77 1/2
Nemške marke	250 gld.	— gld. — kr.
4% državne srečke iz l. 1854	100	173
Državne srečke iz l. 1864	101	101
Ogerska zlata renta 4%	98	55
Ogerska papirna renta 5%	100 gld.	—
Dunava reg. srečke 5%	116	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	—
Kreditne srečke	10	20
Rudolfove srečke	120	153
Akcije anglo-avstr. banke	170 gld. a. v.	—
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	—

„Goriška jadikovanja“

dobivajo se v

„NARODNI TISKARNI“
po 10 kr. izvod.

Št. 26.

Razglas.

Pri srečkanji 150 lozov mestnega Ljubljanskega posojila, ki se je po načrtu vršilo v 2. dan januarja 1890. leta, so bile vzdignene:

Št. 25456 z dobitkom	25000 gld.
31814	1500
43629	600
46771	600
54513	600
62408	600
10095	500
32837	500

in št. 2479, 4935, 5262, 6446, 7036, 8019, 8803, 9162, 9403, 11090, 11790, 12257, 12370, 13701, 14421, 14607, 15435, 15724, 15870, 16250, 16423, 16581, 17172, 18414, 19772, 19954, 20020, 22845, 23205, 24359, 24399, 24438, 24628, 24714, 25007, 25089, 25464, 26056, 26264, 26527, 27249, 27879, 27903, 29369, 30026, 30188, 30298, 30684, 30806, 31307, 31765, 31827, 31832, 32989, 33077, 33121, 35322, 35462, 35760, 35802, 36320, 37050, 37466, 37741, 38022, 38360, 38512, 38652, 38929, 39581, 39927, 40021, 40264, 40815, 41040, 41198, 41304, 41400, 41485, 42273, 42461, 44149, 45586, 45598, 46154, 46241, 46388, 46559, 46585, 46639, 46973, 48055, 48370, 49094, 49119, 49622, 51919, 52267, 52322, 52406, 52973, 53679, 53904, 54051, 54133, 54841, 55043, 56078, 56224, 56365, 56607, 56834, 59379, 59580, 60070, 60143, 61608, 62241, 62856, 64205, 64385, 64609, 64670, 64695, 64770, 64881, 65661, 66001, 67388, 69339, 69781, 69986, 70684, 71741, 72405, 72737, 72978, 73221, 73481, 73807, 74028, 74823, vsaka z dobitkom 30 gld.

Od doslej izžrebanih lozov niso še izplačane naslednje številke:

Mestni magistrat Ljubljanski

dné 2. januarja 1890.

Zahvala.

Štejem si v dolžnost, javnim potom izrekati gospodu **dr. Derč-u** zahvalo, ker me je v dveh dneh 3mesečne hripavosti in unetja v grlu popolnoma ozdravil.

Marija Domicelj

(2) Zagorje (Notranjsko).

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, navali krvi, otrpnenih udih, skazenem žolodei, pomajkanji slasti do jedij, jetrnih in obistnih boleznih in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja škatljica samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.

Prodaja (1038--3)

lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s prvo pošto.

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril br. **Edvard Benedičič**, nadzdravnik usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. — Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

P. n. slav. občinstvu!

Usojam si naznanjati, da sem od gospoda J. Schlaffer-ja v Ljubljani po kupčiji prevzel zalogo

kolonijalnega in specerijskega blaga

potem

trgovino z barvami in železnino

ter prosim, da se mi zaupanje, skazano mojemu predniku, blagovoljno ohrani. — Prižadeval si bodem, da se ohrani dobro ime tej trgovini tudi v prihodnje ter hočem to zaslužiti s strogo pravilnostjo in točno postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem

ALOJZIJ LENČEK.

(3—1)

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.

(1045--1)